

Els Col·legis professionals en un Estat independent.

Quan es planteja la creació d'un nou Estat a Europa són diverses les consideracions i repercussions que aquesta opció tindrà sobre la societat. Una d'aquestes repercussions seria, sense dubte, amb relació a l'exercici de les professions titulades i la seva organització institucional.

La societat catalana s'ha caracteritzat sempre per la seva capacitat organitzativa, exemple de la qual el tenim des dels gremis medievals fins l'associacionisme tan fèrtil de finals del segle XIX i primeres dècades del XX. Les corals, els casinos, les fundacions, van estendre's per totes les ciutats i vil·les catalanes organitzant la vida cultural dels ciutadans. En l'àmbit econòmic, els fomentos i els col·legis professionals són també clar exemple d'aquesta força de la societat civil.

L'Estat espanyol, en canvi, per la seva tradició absolutista, conservadora i antiliberal sempre s'ha caracteritzat per un intent de control de tots els àmbits de la vida socioeconòmica: oligopolis, latifundis i altres reductes de l'aristocràcia castellana en són exemple. La dicotomia entre el liberalisme i el conservadorisme de diferents signes, que va caracteritzar el segle XIX, va frenar el progrés i avenç de la societat, ja que a les mesures liberalitzadores de biennis i triennis liberals les succeïen períodes reaccionaris que feien perdre allò que s'havia assolit. L'ensenyament, la indústria, les professions, van quedar afectades per aquesta manca de progrés.

Aquesta diferència de base ha influït directament en la configuració de les regulacions d'algunes d'aquelles entitats: les associacions, les fundacions, els col·legis professionals, no han estat contemplats de la mateixa manera des de Madrid que des de Barcelona. Allà, la desconfiança i recels tradicionals han inspirat les diferents regulacions que governs conservadors i liberals aprovaren. Aquí, el foment en la creació, la facultat d'autoregulació i el respecte per la seva actuació independent han estat les notes inspiradores.

De fet, la regulació actual de l'Estat encara és la continguda a la Llei 2/1974, de 13 de febrer, una llei aprovada a les darreries del franquisme i, per tant, preconstitucional malgrat les reformes puntuals que se li han anat fent. Encara sorprenen aquestes arrels franquistes quan llegim la primera frase de la seva exposició de motius, allà on parla del "*principio de representación orgánica consagrado por el ordenamiento constitucional español*" que "*se hace efectivo mediante la participación del pueblo en las tareas legislativas y en las demás funciones de interés general, que se lleva a cabo a través de la familia, el Municipio, el Sindicato y demás Entidades con representación orgánica que a este fin reconozcan las leyes.*" Una referència clarament predemocràtica basada en la "democràcia orgànica" pròpia del franquisme.

És evident que l'estructura actual de l'Estat i la configuració de l'ordenament jurídic nascuts de la transició continuen inspirats per criteris centralistes i dinàmiques centralitzadores, per molt que es digui que el model d'organització territorial hagués apostat per les autonomies. Exemple n'és l'existència d'una legislació bàsica que, sigui quina sigui la matèria, es pot atribuir en exclusiva l'Estat per difusos criteris d'igualtat. Així és en el cas dels col·legis professionals, on la legislació bàsica de l'Estat ha de prevaldre sempre per damunt de les lleis que

puguin aprovar les comunitats autònomes. Institucions com el Tribunal Constitucional, clarament centralistes i amb dinàmiques de funcionament intern ara força polititzades, són les encarregades de vetllar pel funcionament d'aquest sistema. La suspensió automàtica de les lleis autonòmiques impugnades davant del Tribunal pel Govern central n'és un clar exemple, ja que aquesta suspensió no és possible en el cas de lleis estatals.

Encara ara, les més recents propostes de reforma de la llei de col·legis professionals impulsades pel Ministeri d'Economia i Competitivitat del Govern central, continuen inspirades per la desconfiança i el recel vers aquest tipus d'organitzacions professionals, amb un afany de control evident, que no pot ocultar la voluntat de debilitament que va implícita. Propostes com la limitació per llei fins i tot de l'import de les quotes anuals de col·legiació, la designació de membres de l'Administració per formar part d'alguns dels òrgans col·legials, especialment en matèries tan sensibles com el control deontològic, o la possibilitat d'intervenció dels col·legis en determinades circumstàncies en són clars exemples. Sovint s'ha posat com a excusa la necessitat de transposició de les Directives europees en matèria de serveis, però del seu atent anàlisi en comparació amb els projectes esmentats a ningú se li escaparà que el Ministeri vol aprofitar l'ocasió per anar més enllà en una legislació que té com a finalitat mal dissimulada la de debilitar i controlar encara més els col·legis.

Per tots aquests motius, davant l'escenari de culminació del procés d'independència i de creació de noves estructures és molt important que el nou Estat reconegui el paper dels col·legis professionals com a organismes de canalització de la vida socioeconòmica, dotats de plena llibertat i facultats d'autoregulació i autoorganització, i sempre sota el principi de legitimació democràtica interna que els és característica.

A més, en el cas de Catalunya el Departament de Justícia i el Govern actual són molt conscients del paper dels Col·legis i de les seves possibilitats de col·laboració amb l'Administració en tasques de gestió de serveis (el cas paradigmàtic és el de la justícia gratuïta i els excel·lents resultats en les darreres dècades) i d'altres delegacions de funcions amb relació a les professions tècniques i sanitàries (visats de projectes, obertures de farmàcies, etc.).

D'aquesta manera, els col·legis professionals han de confiar, i alhora exigir el reconeixement que el seu paper quedarà plenament reconegut si s'assoleix una Catalunya Estat independent, amb absoluta sobirania legislativa, sense dependre de legislacions bàsiques d'altres Estats ni estar subjecte a òrgans judicials centralistes. Relacionar-se i interactuar amb una única Administració que es caracteritza per la seva sensibilitat i respecte envers les institucions en que s'organitza la societat civil hauria de ser una millora per als col·legis professionals i un reconeixement del seu paper vertebrador de la societat. A més, la seva implantació per tot el territori, amb seus a les principals ciutats catalanes, garanteix l'atenció dins dels seus àmbits de competència a tots els ciutadans.

Han presentat aquest manifest el dia 9 de juliol del 2015:

- COL·LEGI D'ADVOCATS DE MANRESA
- COL·LEGI D'APARELLADORS, ARQUITECTES TÈCNIS I ENGINYERS DE L'EDIFICACIÓ DE BARCELONA - DELEGACIÓ BAGES-BERGUEDÀ-ANOIA
- COL·LEGI D'ARQUITECTES DE CATALUNYA – DELEGACIÓ BAGES-BERGUEDÀ

- COL·LEGI DE DOCTORS I LICENCIATS DE CATALUNYA – DELEGACIÓ CATALUNYA CENTRAL
- COL·LEGI D'ENGINYERS TÈCNICS INDUSTRIALS DE MANRESA
- COL·LEGI DE METGES, DELEGACIÓ BAGES
- COL·LEGI DE PROCURADORS DE MANRESA
- COL·LEGI OFICIAL D'AGENTS COMERCIALS DE MANRESA
- COL·LEGI OFICIAL D'ENGINYERS INDUSTRIALS DE CATALUNYA – DEMARCACIÓ DE LA CATALUNYA CENTRAL.
- COL·LEGI OFICIAL DE TREBALL SOCIAL DE CATALUNYA- DELEGACIÓ DE MANRESA- CATALUNYA CENTRAL.
- COL·LEGI OFICIAL D'INFERMERES I INFERMERS DE BARCELONA – DELEGACIÓ TERRITORIAL DEL BAGES
- COL·LEGI PROFESSIONAL DE DELINEANTS I TÈCNICS SUPERIORS EN PROJECTES DE BARCELONA – DELEGACIÓ BAGES
- DELEGACIÓ BAGES – BERGUEDÀ DEL COL·LEGI OFICIALS DE GESTORS ADMINISTRATIUS DE CATALUNYA